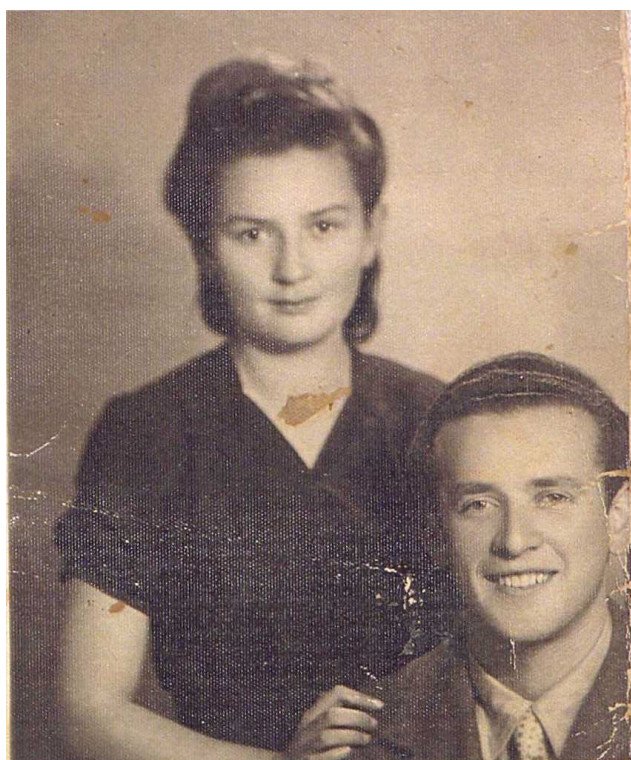

מאבקי עם אלוהים

יעקב (ז'אק) זימרמן

יעקב (רביעי מימין, בלונדיני וכחול עיניים) ומשפחתו בחופשה

יעקב אחרי המלחמה. כל משפחתו הושמדה. יעקב ניצל בשל קולו הערב.

אלוהים יש לי בעיה ושאלה

האם אמשיך להאמין בך

להתפלל לכסאך הקדוש?

כיצד יכולת, מלך העולם,

להתבונן בשתיקה כיצד משמידים את עמי?

כיצד עשן הכבשנים לא הגיע לנחיריך?

כיצד אפר הילדים השרופים, שהתפזר ברוח, לא נמרח על שפתיך?

האם זעקת האמהות שאימצו את תינוקיהן לא הגיע לאוזניך?

איפה היית כאשר אבות הוכו עד מוות מול פני בניהם?

מלאך המוות שלט בארץ,

השטן הורשה לרצוח - ואתה התרת כל זאת.

אתה שפסקת פסק דין הנורא מכל

והתמת אותו בנשיקת מוות!

שנה אחרי שנה ביום השואה, בבית הכנסת

כאשר מזכירים את הקורבנות

כאשר החזן שר "אל מלא רחמים"

כמה חלול כל זה נשמע לאוזני

ואני מתמלא זעם.

"אתה בחרתנו", אנו אומרים כמה פעמים בשנה,

"בחרת בנו מכל העמים" - למה?

הכדי להיות שנואים? נרדפים? נרמסים?

נטולי כל זכויות אנוש?

אתה יכול לשאול

מדוע, אם כן, הולך אני עדיין לבית הכנסת.

משתתף עם הקהילה, קורא בשמך.

זו המסורת, אלוהי.

זו היהדות שבי.

שינקתי עם החלב משדיה של אמי.

אני מרגיש נוח עם זה.

השורשים שלי טמונים בי עמוק.

עם ערכים אלה חייתי

ועם ערכים אלה אמות.

אך לפני מותי, יש לי בקשה אליך, אלוהים.

מעולם לא הבנתי את העונש הנורא שהטלת על "העם הנבחר"

זה מטריף את דעתי.

אני מבולבל.

ליבי מלא צער ואבל.

אני זועק אליך מעומק ליבי,

בשם שש מיליון הקורבנות,

נא הישבע בשם הצדק.

הישבע שאף פעם לא תתיר יותר את דמם החף מפשע של יהודים!

הגן על העם היהודי בישראל,

תן לאנושות את החוכמה לשמור על השלום

הגשם את חזונו את ישעיהו הנביא

"וכתתו חרבותם לאתים, וחניתותיהם למזמרות,

לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה."

*** הכותב ילד יחיד ששרד למשפחתו הענפה, שנותר בחיים בשל קולו הערב - "הזמיר". עד היום הכינוי שלו Musical Jack.**